

Abstrakt

Díla tří polynéských spisovatelek – Florence (Johnny) Frisbie (*1932 Cookovy ostrovy), Patricia Grace (*1937 Nový Zéland) a Sia Figiel (*1967 Samoa) – představují tři klíčové etapy vývoje polynéské literatury v angličtině a jsou úzce spjata s proměnami postkoloniálního kontextu.

Autobiografie *Miss Ulysses from Puka-Puka*, napsaná F. J. Frisbie a vydána roku 1948, je definována jako zakládající dílo této nové literatury. Příběh je zasazen do polynéského koloniálního prostředí. Patricia Grace patří do první generace polynéských spisovatelů píšících anglicky. Účastní se takzvané „Maorské renesance“, která je spojená s širším panpolynéským hnutím vzdoru proti britské koloniální nadvládě a kulturním obrozením původních obyvatel od 60. let dvacátého století. Sia Figiel je vůdčí spisovatelkou už etablované současné polynéské literatury 90. let. Celá oblast je dnes už téměř plně samostatná.

Zvolená témata a práce s jazykem těchto tří polynéských spisovatelek spolu s jejich vybranými narativními technikami odrážejí rostoucí emancipaci původních obyvatel. Autorky se postupně osvobozují od norem standardní angličtiny a vzdalují se tradici evropského písemnictví. Stále výrazněji začleňují do importované anglicky psané románové formy slovní zásobu a gramatické struktury vlastních polynéských jazyků, ústní slovesnost a kulturní dědictví. Tímto způsobem spojují či „synkretizují“ původní dědictví s evropským a inovují je. Vzniklý „synkretismus“ je deklarováným tvůrčím principem této formující se literatury a napomáhá obnovení polynéské postkoloniální kultury a identity.